

HỒ CHÍ MINH, MỘT GIÁN ĐIỆP HOÀN HẢO - KỶ 25

- Huỳnh Tâm -

CHÍNH SÁCH CAI TRỊ CỦA TRUNG QUỐC TẠI VIỆT NAM.

Ngày 14 tháng 3 năm 1950, Trung Quốc vận dụng chiến tranh chống Pháp đã được hoàn thành tại Việt Nam. Cuối tháng 3 Bắc Kinh, Mao Trạch Đông, Lưu Thiều Kỳ đến Moscow dự thảo tài liệu "con trở" liên kết các chính sách của Trung Quốc tại Đông Nam Á, và lấy quyết định hướng dẫn chiến tranh Việt Nam chống Pháp. Không có nghi ngờ, sau khi quân đội Trung Quốc qua sông Dương Tử, các nhà lãnh đạo Trung Quốc một lần nữa từ sự can thiệp quân sự vào góc cường quốc phương Tây khám phá sự hiểu biết về tình hình khu vực Đông Dương, cụ thể là nỗi sợ hãi vẫn cố gắng ngăn chặn các khu vực Đông Dương thành một cơ sở cho thế lực nước ngoài can thiệp vào Trung Quốc.

Vào thời điểm đó, các nhà lãnh đạo Trung Quốc, Hoa Kỳ, Anh, Pháp và các lực lượng quân sự quốc tế tăng cường Indo-Trung Quốc, nhưng từ đó về khả năng tung ra một sự can thiệp quân sự là không cao, các chính phủ (CPC) có lực lượng quân sự riêng của mình nhưng hoàn toàn nằm ộp "Ngày 12 tháng 6 năm 1949, Mao trình báo cáo lên Stalin về nội dung của Kovaliev". Xem xét lại hoạt động của lãnh đạo Cộng sản và phân tích việc nào là quan trọng đối với chiến tranh dân sự, như sau này đã chứng minh, sau khi xác định các nhà lãnh đạo Cộng sản thành lập chính sách quốc phòng, khu vực Đông Dương vẫn là một trong những định hướng chiến lược của công tác phòng thủ sự mới đe dọa an ninh của Trung Cộng, nó đã ảnh hưởng thời điểm giữa năm 1950. Mao bắt đầu thiết kế các chiến lược quốc phòng của Trung Quốc tại Việt Nam. Đặc biệt với việc mở rộng phát triển cơ cấu tổ chức Cộng sản "ổ đĩa" hiện đại hóa chiến tranh, cân nhắc an ninh địa lý, chính trị và cỗ phần quốc phòng không theo tỷ lệ của Trung Quốc ngày càng cao đi lên

chính sách Đông Dương. Như trước đây cũng mô tả, các nhà lãnh đạo Đảng Cộng sản Trung Quốc rất quan tâm đến Việt Minh do Hồ Chí Minh lãnh đạo phong trào chống Pháp. Mùa xuân năm 1947, Trung Cộng và đảng Cộng sản Việt Nam, chính thức thành lập liên lạc vô tuyến. Mao sớm cho Hồ Chí Minh thấy rằng, ông là tương lai của mọi hỗ trợ khởi xướng tư tưởng ngoại giao Đông Dương.

Tháng 6 năm 1958 Bắc Kinh, các nhà lãnh đạo Hồ Chí Minh, Đặng Tiểu Bình, Lưu Thiểu Kỳ, Chu Đức thân mật lo toan chuyện bán nước Việt Nam. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Các nhà lãnh đạo Cộng sản đã dẫn đến cuộc nội chiến trong thời kỳ chuyển đổi dự định hỗ trợ các nguyên nhân cơ bản của Đảng Cộng sản Việt Nam, họ nghĩ rằng phong trào cách mạng Trung Quốc với phong trào cách mạng Việt Nam do thủ lĩnh Hồ Chí Minh đã có liên kết giữa Trung Cộng-Việt Cộng, nay họ cho xuất hiện Hồ Chí Minh sớm, và sự hợp tác này xảy ra và mở rộng trong khuôn khổ tổ chức Cộng sản Mao. Điều này kết hợp cùng lịch sử giữa hai nước với nhau, tạo thành cái gọi là "tình đồng chí và tình anh em" cột vào nhau một mối quan hệ thòng lọng. Thực sự một quá trình gọi là lịch sử đầy màu sắc, nguồn gốc của nó có giá trị niên đại chừng 10.000 năm, sau đó tùy thời gian hòa nhập vào đại lục như Hồ Chí Minh đã ký kết với Mao.

Tháng 12 năm 1924, xuất hiện bí danh Lý Thụy tại Quảng Châu, sinh hoạt trong phong trào cách mạng Việt Nam, được Mao để mắt đào tạo cán bộ tại Quảng Châu, Hồ Chí Minh được hệ thống hóa trong quá trình công tác, đặt tên là "cách mệnh chi lộ". Cuốn sách này được coi là "đặt nền tảng" cho đảng Cộng sản Việt Nam hành động. Hồ Chí Minh tự cho mình có quyền làm "Cha già dân tộc Việt Nam", khai mở kỷ nguyên Việt Cộng [1] .

Mao Trạch Đông vận dụng tối đa con cờ Hồ Chí Minh làm bàn đạp chống lại Tư bản, Cộng sản thường miệt thị chủ nghĩa thực dân hay đế quốc, Cộng sản cho rằng những ý tưởng mang tính cách mạng được bao gồm trong cuốn sách "cách mệnh chi lộ" đang lây lan từ Quảng Châu Trung Quốc sang Việt Nam. Chúng ta không thể phủ nhận rằng trong năm 1924-1927 Hồ Chí Minh người Trung Quốc có ảnh hưởng lớn tại Việt Nam. Trước đó, dù ông ta đã thấm nhuần lý thuyết Lenin Quốc tế vô sản, nhưng cuộc cách mạng của Trung Quốc mà ông tham gia "Phương Đông cách mạng" từ hoàn cảnh đó bắt đầu hoạt động trên quê hương của mình (Trung Quốc), Hồ Chí Minh gặp Chu Ân Lai làm những giao dịch mới, tiến đến ý tưởng tình đồng chí Vô sản Phương Đông.

Những diễn viên múa Bắc Kinh được Hồ Chí Minh đặc biệt nhiệt tình chiếu cố.

Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Hơn nữa, buổi đầu Hồ Chí Minh hoạt động có nhiều thất bại, còn lại thời gian tham gia vào các hoạt động chính trị tại Quảng Châu Trung Quốc. Đến tháng 2 năm 1930 Mao Trạch Đông hỗ trợ Việt Minh tổ chức cuộc họp tại Hồng Kông, sau đó Hồ Chí Minh hoạt động trong một thời gian dài ở Trung Quốc, đề xuất kiến nghị xin Đảng hợp thức hóa xem như một thành phần của Quân ủy Trung ương Trung Cộng (CPC). Vào tháng 3 năm 1935, được đổi tên thành Cộng Sản Đông Dương, CPC Trung ương Trung Cộng giới thiệu Hồ đại diện tham dự đại hội triệu tập tại Macao, mặc dù Hồ chỉ một tên có ý nghĩa tượng trưng. Sau khi chiến tranh bùng nổ, Hồ Chí Minh hoạt động năng nổ hơn, liên hệ tương đối chặt chẽ với các nhà lãnh đạo Trung Cộng. Tháng 8 năm 1942, Hồ Chí Minh liên lạc với những nhà cách mạng chống Nhật-Việt tại Trung Quốc, nhưng cũng đã cố gắng để liên lạc với Ủy ban Trung ương CPC, nhằm trao đổi quan điểm về tình hình hiện tại của chiến tranh. Năm 1944 Mao Trạch Đông dốc hết nỗ lực xây dựng mật khu cho Hồ

nhưng bị sụp đổ bởi Trung ương mật khu không thể đặt tại các khu vực biên giới phía Bắc của Việt Nam, họ chuyển đến các vùng ngoại ô của rừng huyện Na Pha Quảng Tây Trung Quốc, do Mao Thảo Bằng (Mao Caopeng) quản lý chiến khu, liên lạc với Hồ Chí Minh, họ được kết nối với Đảng Cộng Sản Trung Quốc, Hồ Chí Minh đến Na Pha sống hơn sáu tháng. [2]

Ngày 15 tháng 8 năm 1945, nhân dịp Nhật Bản đầu hàng, cuộc họp Ủy ban Trung ương Trung Cộng công bố "cuộc tổng nổi dậy", sau khi Nhật đầu hàng tại Việt Nam, kêu gọi mọi người khắp đất nước đấu tranh, "Việt Minh! tiến tiến! tiến tiến! dưới ngọn cờ của Hoa Nam (MSS)". Cơ hội cướp chính quyền trước khi quân Đồng minh đến, được gọi là "Cách mạng tháng Tám". ĐCSVN cố gắng đấu tranh thông qua đó mô tả lịch sử độc lập của việc thành lập chiến công, để làm nổi bật tính hợp pháp của nó và nắm bắt quyền lực nhà nước. Hồ Chí Minh chụp lấy cơ hội tuyên bố, Việt Nam thành lập nước Cộng hòa Dân chủ tại Hà Nội, ông nghĩ rằng có ý nghĩa lớn, và thậm chí cả thế giới, đặc biệt là đối với tương lai của quốc tế cộng sản ở Đông Nam Á, bởi đảng Cộng sản Việt Nam cho rằng điều này không chỉ là một chiến thắng của nhân dân Việt Nam, là do "Chủ nghĩa Mác-Lênin trong chiến thắng đầu tiên của đất nước thuộc địa". [3]

Dựa vào các cuộc diễn tập giữa Trung Quốc-Pháp, ngay cả ở việc sử dụng các chiến lược công nhận Việt Nam là một thành phần của Liên Bang Pháp Đông Dương, ngay đầu tiên Việt Minh muốn cắt lấy 17 độ dòng vĩ bắc đơn vị đồn trú của phía chính phủ quốc gia, mà còn góp phần vào cuộc chiến chống Việt Minh lực lượng không ủng hộ giải pháp quốc gia, vì họ cần mặt trận thống nhất đang được Trung Cộng cân nhắc, nảy mầm. Tất nhiên, các nhà lãnh đạo quốc gia không muốn can thiệp vào công việc của Cộng sản Đông Dương, lý do Trung Quốc muốn đưa Việt Nam vào quỹ đạo chư hầu. Quân đội Trung Quốc sớm tràn vào Bắc Việt Nam, Tuy nhiên trong Bộ Chính trị Trung Cộng đã lấy quyết định trục xuất Hồ Chí Minh ra khỏi Cộng hòa Dân chủ Hà Nội chỉ được hoạt động tại rừng núi Việt Bắc. Hồ Chí Minh trở thành chế độ "Cộng hòa rừng", thực sự, Hồ Chí Minh đã có một nhà kho nhỏ là "nơi ở chính thức tại Việt Bắc do cán bộ Trung Quốc khoanh vùng", Hồ Chí Minh kêu gọi người dân vũ trang đấu tranh, đề kháng và lật đổ hoàn toàn chế độ thực dân Pháp. Trung Cộng lãnh đạo cuộc kháng chiến chống Pháp bắt đầu được gọi là Chiến tranh Đông Dương lần thứ nhất.

Sự nổi dậy của Việt Cộng đã sớm trở thành một phần của phong trào cách mạng ở Đông Nam Á, được liên kết chặt chẽ hơn với quá trình hoạt động phong trào cách mạng Trung Quốc. Vào thời điểm cuộc nội chiến nổ ra giữa Quốc Dân Đảng và Ủy ban Nhân dân xã gặp khó khăn, đặc biệt là ở miền Nam Trung Quốc, phải đối mặt với một số binh sĩ Quốc Dân Đảng thiện chiến sẵn mồi Cộng sản. Một số binh sĩ Trung Cộng phân tán chạy vào lãnh thổ Việt Nam để ẩn quân, họ nhận được sự bảo vệ của quân Việt Cộng, lúc ấy ở khu vực biên giới Việt Nam Trung Cộng vẫn đào tạo cán bộ cung cấp cho tổ chức đảng. Hai bên đã có mức độ tương đối thấp về hợp tác quân sự, quân du kích Việt Cộng và thậm chí đã giúp các lực lượng Cộng sản Trung Quốc chiếm

được khu vực biên giới của chính quyền địa phương thuộc thẩm quyền của Chính phủ quốc gia.
[4]

Theo các nhà sử học Việt Nam mô tả, vào đầu năm 1949, quân đội Việt Cộng mở ra chiến dịch chủ lực "lưỡng cá bài địch", tham gia vào các chiến dịch quân sự của Trung Quốc trong khu vực Quảng Tây, sư đoàn "lưỡng cá bài địch" cũng thực hiện một loạt các chiến thắng, cho đến khi cướp được chính quyền Việt Nam vào cuối năm 1949. [5]

Tóm tắt ở trên, Hồ Chí Minh và lịch sử Việt Cộng chỉ để trao đổi minh họa cho một thực tế đơn giản quan hệ giữa hai bên Trung Cộng-Việt Cộng thành lập một mối chặt chẽ, khi các lãnh đạo nòng cốt của cả hai bên đồng ý rằng Chính phủ (CPC) và ĐCSVN cùng đồng chí dưới sự lãnh đạo của Liên Xô quốc tế vô sản, các mối quan hệ giữa phong trào cộng sản quốc tế giữa hai Đảng Cộng sản Đông Á. Trước khi thành lập nước Trung Hoa mới, Hồ Chí Minh và Việt Cộng do mối quan hệ giữa cấp Chính phủ (CPC) và ĐCSVN và quay trở lại với các mối quan hệ giữa hai đảng Cộng sản và phong trào cách mạng của hai nước Đông Á. Mối quan hệ này đã được biết đến như là "tình đồng chí và tình anh em" rất thích hợp, vào năm 1949 Trung Quốc mới được thành lập, vì vậy đảng trưởng Hồ Chí Minh được sự hỗ trợ tối đa, và không cho thấy có bất cứ rào cản tâm lý, các nhà lãnh đạo của Trung Quốc sẽ cảm thấy rằng họ có một loại nghĩa vụ tự nhiên để giúp Việt Cộng vào cuộc đấu tranh của chống Pháp. Tất nhiên, Mao Trạch Đông khuyến khích liên minh Trung-Xô, như vậy không có nghi ngờ nào từ phía Liên Xô, ĐCSVTQ nhiệt tình tăng cường rất nhiều lãnh đạo để hỗ trợ ĐCSVN, vị thế của Liên Xô cũng sẽ giúp xoa tan những lo ngại của các nhà lãnh đạo Trung Quốc.

Chu Ân Lai thay mặt Ủy ban Trung ương (CPC) liên hệ với Việt Cộng, giữa ông và Hồ Chí Minh hiểu biết nhau những điều kiện và chính nguồn ĐCSVN phát sinh từ Trung Cộng. Sau đó CPC chỉ rõ giá trị khoảng viện trợ phân loại cho các nước Đông Á, chủ yếu có "hình thức cách mạng đấu tranh đã được hoặc sẽ được nếu chiến tranh du kích vũ trang". Ngày 14 tháng 8 năm 1949, Lưu Thiếu Kỳ gửi báo cáo nhạy cảm đến Stalin, "đưa ra vấn đề phong trào cách mạng Cộng sản thành hình chiến lược Đông Á".

Lưu Thiếu Kỳ phát hành "tài liệu kể từ khi thành lập đảng", cuốn sách đầu tiên, 50 trang. Vào thời điểm đó có một số liên lạc cụ thể giữa các tổ chức đảng địa phương và khu vực Việt Cộng tại Quảng Tây. Nhìn chung, việc trao đổi liên tục CPC và ĐCSVN không có chiều sâu, tình hình này tiếp tục cho đến khi quân đội Cộng sản Trung Quốc tiến vào Tây Nam, đêm trước ngày thành lập nước Trung Hoa mới, Nhật báo nhân dân loan tải chiến tranh Việt Minh chống Pháp đã vào cuộc, một tờ trung chuyển báo "chân lí báo-Pravda" cũng loan tải, bài viết nội dung của Việt Minh hô hào tiêu diệt quân Pháp. Bài báo "Pravda", loan tải chi tiết hơn những vị trí chiến lược tại Việt Nam, báo Hoa Kỳ "Pacific Alliance" cũng loan tải các "trung tâm" khu vực, điều khiển AU hướng dẫn nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam "có chín phần trăm, trong số 20 triệu người đọc tin", nơi

mà các lãnh đạo Việt Minh thực hiện cải cách dân chủ và đạt được sức mạnh từ những cải cách dân chủ này. Trung Cộng vì "lợi ích mạnh mẽ xâm lược Việt Nam", ngày 10 tháng 9 năm 1949 "Nhật báo Nhân dân" phân tích những tác động theo ý kiến chính sách Trung Cộng xứng đáng làm cha đỡ đầu của Việt Cộng.

Tháng 10, sau khi thành lập nước Trung Hoa mới, Ủy ban Trung ương Đảng đề cử Lý Ban, Nguyễn Đức Thụy bí mật viện trợ các mục tiêu quân sự, nói trực tiếp vào lãnh đạo Việt Cộng đại diện Đảng tham gia Hội đồng châu Á-Úc Công đoàn Thương mại tổ chức tại Bắc Kinh. nội dung Viễn thông giữa hai bên đều trao đổi bí mật, Ủy ban Trung ương CPC rất nhiều hy vọng rằng Việt Cộng có thể giúp ngăn ngừa Quảng Tây, Vân Nam và những nơi khác có quân Quốc Dân Đảng đang chạy trốn đến lãnh thổ của Việt Nam như một nơi trú ẩn theo hình thức biên giới Miền Điện-Trung Quốc. Ủy ban Trung ương CPC ra sức ngăn chặn sự can thiệp của Mỹ và được xác định quân Quốc Dân Đảng (CCF) không được vượt quá biên giới, Việt Cộng trở nên quan trọng hơn. Trong khi đó, Ủy ban Trung ương CPC bắt đầu xem xét làm thế nào để cung cấp viện trợ quân sự cho Việt Cộng. Lưu Thiếu Kỳ viết bài: "vấn đề đánh chặn Quốc Dân Đảng chạy trốn đến những nơi tàn dư quân đội Quốc Dân Đảng tại Việt Nam", Tháng 12 năm 1949, đến tháng 2 năm 1950, Ủy ban Quân sự Trung ương đã sẵn sàng tiến quân vào Vân Nam, Lâm Bưu gửi điện tín ngày 08 tháng 12 năm 1949 chuẩn bị hành quân [6].

Tháng 12, Việt Minh thay đổi nhanh chóng, tiếp nhận được mọi hỗ trợ quân sự, quan hệ tốt đẹp Trung Cộng. Trong thời gian này, các nhà lãnh đạo Trung Quốc thực hiện hai quyết định quan trọng: "cung cấp viện trợ quân sự cho Việt Nam và thiết lập quan hệ ngoại giao", cho đến khi chế độ Cộng hòa Dân chủ Việt Nam "toàn diện phục tùng Trung Cộng". Nguyên nhân trực tiếp lãnh đạo của Trung Quốc và chú trọng vào sự phát triển của tình hình Việt Nam ở phía Tây Nam Trung Quốc. Theo cuộc nội chiến ở tầm nhìn của Mao Trạch Đông, nếu quân đội Quốc Dân Đảng từ chối đầu hàng, quân đội Trung Quốc sẽ bao vây tiêu diệt, nếu quân đội rút về Đông Dương, có Việt Minh quyết tâm đuổi theo tiêu diệt, và cùng một lúc tiêu diệt những kẻ "đối thủ". [7]

Stalin đã khuyên không nên nhập quân đội Cộng Sản Đông Dương, để tránh Hoa Kỳ, Anh, Pháp can thiệp. Ông gửi điện tín nói với Mao "đồng chí nên thận trọng với các lực lượng Mỹ và Anh họ đã hạ cánh tại bắc cảng (North Port), không nên vội vàng gửi quân đến khu vực biên giới Hàn Quốc". [8]

Sau trận Quảng Tây, Mao Trạch Đông đặt lại thời điểm kết thúc, sau khi cuộc nổi dậy tại Lô Hán (Lujan) Vân Nam. Quốc Dân Đảng công bố, kể từ khi quân đội Trung Quốc vẫn không thể được nhập vào lực lượng của Lý Di, bắt đầu chuyển sang khu vực biên giới của tỉnh Vân Nam. Nơi đóng quân của Lý Di gây ra cảnh giác cho các nhà lãnh đạo Trung Cộng, họ đặc biệt lo lắng về quân Quốc Dân Đảng tràn vào Việt Nam, Việt Cộng sẽ bị đe dọa quân từ phía sau, rất nhiều hướng dẫn công văn nhắc nhở của lực lượng quân sự, để ngăn chặn các lực lượng Quốc Dân

Đảng đã bỏ trốn khỏi lãnh thổ Việt Nam. Lưu Thiếu Kỳ: "Lâm Bưu (Lin Biao) sợ quân đội Trung ương Quốc Dân Đảng đổi lệnh tham gia vào các bức điện tín", ngày 26 tháng 12 năm 1949. Sau đó chính quyền thực dân Pháp bắt đầu tăng cường ở khu vực biên giới triển khai quân sự, để ngăn chặn cuộc chiến lan rộng sang các lãnh thổ của Trung Quốc vào Việt Nam. Hành động của người Pháp đã cảnh giác Ủy ban Trung ương Trung Cộng (CPC), sợ chính quyền thực dân Pháp cung cấp nơi trú ẩn cho quân đội Quốc Dân Đảng.

Ngày 30 tháng 11 năm 1949, Ngoại trưởng Chu Ân Lai thay mặt "Nhật báo Nhân dân" loan tải một tuyên bố lên án chính phủ Quốc Dân Đảng đang cố gắng để cho Việt Nam trở thành "cơ sở sự trở lại" của mình, và cảnh báo chính quyền Pháp tại Việt Nam không nên "chứa chấp phản động Quốc Dân Đảng có vũ trang".

Ngày 30 tháng 11 năm 1949, trên báo "Nhật báo Nhân dân" có thể nói quân đội Quốc Dân Đảng trở lại vào lãnh thổ của Việt Nam và chính quyền thực dân Pháp triển khai tăng cường quân sự ở khu vực biên giới, các nhà lãnh đạo Trung Cộng tin rằng Việt Nam là điểm tham gia lợi ích an ninh của Trung Cộng, và cảm thấy cần phải can thiệp vào tình hình ở Việt Nam là một động lực quan trọng.

Ngày 24 tháng 12, Lưu Thiếu Kỳ, Mao Trạch Đông ở Moscow nhận được báo cáo tình hình chính trị và quân sự Vân Nam, nhưng cũng giải thích các đại diện Việt Cộng đã tuyên bố rõ hai yêu cầu. Một là niềm hy vọng Trung Quốc cung cấp một lượng lớn viện trợ quân sự, bao gồm ba bộ phận của thiết bị quân sự, vật tư, hỗ trợ tài chính \$ 10 triệu USD, và cán bộ quân sự tới Việt Nam để hỗ trợ các hoạt động theo lệnh. Danh sách này có thể nói rằng ĐCSTQ đang thực sự mở ra mọi viện trợ cho Việt Cộng, gần như có hành vi đòi hỏi quá nhiều, theo cách này Trung Cộng vẫn phải tăng cường, cần thiết phân tích chuyên sâu trên cơ sở tâm lý, có lẽ các nước nhỏ hơn dựa trên chủ nghĩa quốc tế vô sản viện trợ hiểu biết. Trung Quốc đã gửi cán bộ quân sự trên các yêu cầu đã đến Việt Nam, có thể nói những phái đoàn tư vấn quân sự Trung Quốc đã đến Việt Nam. Tiếp theo tuyên bố của nước Cộng hòa Trung Quốc và Hồ Chí Minh hứa hẹn cung cấp theo công nhận ngoại giao. Với tình hình thực tế của chế độ Việt Cộng, mà là tương đương với các yêu cầu hỗ trợ chính trị của Trung Quốc bằng cách công nhận ngoại giao.

Lưu Thiếu Kỳ nói với Mao: "nghĩ rằng chúng ta có thể giúp đỡ, nhưng cần hạn chế viện trợ quân sự, vũ khí và trang thiết bị y tế có thể cung cấp, nhưng Hồ không thể đưa ra quá nhiều", một phần của vật liệu có thể được giải quyết thông qua thương mại, nhưng không thể có 10.000.000 \$, cán bộ quân sự có thể được gửi đi, nhưng lần đầu tiên với một công văn vô tuyến La Quý Ba đi để nắm bắt tình hình". Sau đó gửi cán bộ quân sự, trong ngắn hạn, nó không thể là ngay lập tức và hoàn toàn chấp nhận yêu cầu của Đảng. Công nhận ngoại giao, lãnh đạo ở Bắc Kinh đã không ngay lập tức trả lời, khi Bộ Chính trị họp để cân nhắc những ưu và khuyết điểm. Mao Trạch Đông và Lưu Thiếu Kỳ nói: "nghĩ rằng trước khi Pháp không công nhận Trung Quốc, có thể Hồ Chí

Minh thiết lập quan hệ ngoại giao với Pháp, sẽ có lợi nhuận và tác hại ít hơn". Từ ngữ như "có thể" rõ ràng là không phải là biểu hiện của một thái độ rất tích cực, họ đang nhìn thấy có "hại", nhưng so với các "lợi nhuận" chỉ hơn Trung Cộng". Đối với các "nạn nhân" đã không nói gì về Lưu Thiếu Kỳ, Mao Trạch Đông đã quyết định tham khảo ý kiến ông. Lưu Thiếu Kỳ: "Về đến Vân Nam viện trợ quân sự cho Việt Nam", điện tín gửi lên Mao Trạch Đông, ngày 24 tháng 12 năm 1949. Trong thực tế, các nhà lãnh đạo Trung Quốc, về vấn đề đầu tiên với người Pháp hay người đầu tiên thiết lập quan hệ ngoại giao với Cộng hòa Dân chủ Việt Nam, đều có cân bằng không dễ dàng như vậy. Trong các cuộc đàm phán ở Genève vào năm 1954, các đại diện của Pháp nói với Chu Ân Lai, người hóa ra là đã sẵn sàng để nhận ra Trung Quốc mới, và sau đó do thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Cộng hòa Dân chủ Việt Nam "và thất bại trong việc đạt được". "Ci Ji Lema và Paul - Peng Wang Ping-nan phút nói chuyện mừng lễ cổ", ngày 18 tháng 5 năm 1954, Cộng hòa Nhân dân Bộ Ngoại giao Archives Trung Quốc "Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa lưu trữ ngoại giao "1954 Hội nghị Genève". [9]

Vào lúc này Mao Trạch Đông là một trong những trung tâm cách mạng vô sản. Do nhu cầu thường xuyên chảy ra quan điểm cách mạng thế giới, người ta phải suy nghĩ và thảo luận về các vấn đề Stalin, tất nhiên có ảnh hưởng đến Việt Cộng không phản ứng bởi sống nhờ cậy luôn luôn yêu cầu hỗ trợ vũ khí và kinh tế.

Trong ngày Lưu Thiếu Kỳ nhận được một cuộc gọi của Mao Trạch Đông, ngoại trừ việc nhấn mạnh viện trợ không thể dừng lại bởi quân Quốc Dân Đảng vào Việt Nam "cực kỳ quan trọng", Việt Cộng có thêm viện trợ càng nhiều càng tốt để Hồ Chí Minh cho thấy tiêu diệt nhân dân là một thể hiện tuyệt vời. Ông ta yêu cầu Lưu Thiếu Kỳ truyền đạt đến Trung Cộng chấp nhận sự nhiệt tình này, cần thiết "gửi một phái đoàn phụ trách chính trị đến Việt Nam". Trung Quốc cũng nên mở cửa Bắc Kinh "chào đón chúng nó (Hò). Tài liệu chiến tranh Việt Nam sẽ được gia tăng thiết kế dần dần cho phép Việt Cộng "nắm bắt tốt các tài liệu này"; cần thiết La Quý Ba đi đến Việt Nam thành lập đài phát thanh để đôn đốc "Chuân Chúc nên có những thái độ thân thiện và hợp tác, khuyến khích, không chỉ trích". Mao Trạch Đông đã đề xuất lần đầu trong bức điện gửi đến cán bộ quân sự Việt Nam, làm việc theo "chuyên gia tư vấn". Thực sự Trung Quốc đã điều hành bộ máy chiến lược đảng Cộng sản Việt Nam, sau đó quyết định gửi "Nhóm tư vấn" đến Việt Bắc làm việc với Hồ Chí Minh. [10]

Thái độ tích cực mạnh mẽ của Mao làm động lực cho các bên thảo luận quá trình của chiến tranh Việt Nam. Lưu Thiếu Kỳ, hướng dẫn Mao Trạch Đông nhận điện báo của Hồ Chí Minh gửi khẩn cấp "Phái đoàn Bộ chính trị Việt Minh đến Bắc Kinh". Mao Trạch Đông nói rõ "phái đoàn Việt Cộng đã bí mật nên đến Trung Quốc không nên được tiết lộ". Lưu Thiếu Kỳ: Ủy ban Trung ương CPC, rất khó chịu tiếp phái đoàn Cộng sản Đông Dương, tuy nhiên đứng trên mặt ngoại giao phải nhận điện tín ngày 24 tháng 12 năm 1949. [11]

Ngày hôm sau, Lưu Thiếu Kỳ gửi Đảng Cộng sản Trung ương Việt Nam một bức điện tín ban hành cẩn thận theo ngôn ngữ gọn "Trung Quốc rất sẵn sàng viện trợ". Hồ Chí Minh hy vọng chuyến đi này thông dong gồm có năm hoặc sáu người trong phái đoàn với một kiểm soát đài phát thanh khu vực. Trái lại Lưu Thiếu Kỳ: "Đề xuất ngày 25 tháng 12 1949, Ủy ban Trung ương CPC, gửi một Telegraph đến Việt Nam chuẩn bị chiến tranh" [12]

Lâm Bưu cũng đã gửi cho các nước xung quanh cùng biên giới, tín hiệu một trăm năm mươi mốt mét (151) để phân chia đường tĩn biên, tạo ra hướng đánh chặn, hy vọng kết thúc hoạt động quân đội Quốc Dân Đảng tại Việt Nam. Trung Quốc bắt đầu tăng cường đáng kể việc quản lý các chiến trường biên giới Trung-Việt. Hướng dẫn Việt Cộng hành quân đến điểm kết thúc quân sự, nhân dịp quản lý nhân sự Việt Cộng.

Rõ ràng, các nhà lãnh đạo Bắc Kinh phải thận trọng, người trong cuộc vắng mặt có một sự hiểu biết về tình hình thực tế của Việt Cộng, không có ý định vội vàng hứa sẽ hỗ trợ thêm. Một lý do khác mà Ủy ban Trung ương CPC ủng hộ đối với Hồ Chí Minh vào năm 1946 trước khi thỏa hiệp Pháp về vụ việc đình chiến, họ tin rằng cái gọi là chính sách "trung tính" là sai, nhưng vẫn chưa xác định "sai" không phải là "nguyên tắc". Hồ Chí Minh đã từng hợp tác với Pháp dựa trên thủ đoạn gian trá và nói Việt Nam mong muốn trở thành một phần của Đông Dương thuộc Pháp, ông cũng đã đi thăm Pháp. Đặc biệt, ông đã viết nhiều thư cho ông Truman, nhờ Hoa Kỳ ủng hộ phong trào Việt Cộng chống thuộc địa Pháp, và thậm chí còn hứa sẽ chấm dứt cuộc chiến tại Vịnh Cam Ranh có thể được cung cấp để sử dụng như một cơ sở cho Hải quân Mỹ. Tất nhiên Hồ nhận mệnh lệnh từ Mao Trạch Đông làm như việc vô tình [13].

Vào thời điểm đó, Mao Trạch Đông đưa ra kế hoạch "tập trung", ý tưởng trái ngược với tất cả lãnh đạo trong đảng, ông cho rằng các cường quốc cũng đang muốn có thỏa hiệp. Quan điểm trên mới thể hiện trong một khoảnh khắc khi Mao Trạch Đông còn thăm Moscow, đúng hơn ông muốn tìm thời gian loại trừ một số nhà lãnh đạo Việt Minh do Trung Quốc dựng lên làm bù nhìn cho chính sách đối ngoại, chỉ để lại một vài người có ấn tượng tích cực.

Ngày đầu năm 1950, Lưu Thiếu Kỳ, Lâm Bưu gửi đi một bức điện: Nội dung nhu cầu hoạt động của các lực lượng Việt Cộng, Hồ có thể đi qua lãnh thổ của Trung Quốc hoặc làm khu an toàn tạm thời, nhưng nó phải là "chính thức" cho phép, và nói với nhau "không cần thiết nhập vào lãnh thổ Trung Quốc, nếu cá nhân nhập vào ban đêm, như các nhu cầu khác, chẳng hạn đạn dược, thực phẩm v.v... có thể được đảm bảo bí mật trong những người phụ trách, chỉ "tạm thời cho một số lượng nhỏ". Mao nhanh chóng từ Moscow cho biết ông không ủng hộ biện pháp thận trọng như vậy. Vì vậy, "năm ngày sau Lưu Thiếu Kỳ nói với Lâm Bưu, Mao Trạch Đông "phải chỉ cán bộ Việt Minh tạo điều kiện và giúp đỡ Hồ Chí Minh mạnh hơn được xem Việt Nam cần thức ăn và đạn dược nên cố gắng giúp đỡ càng tốt". Mao đòi hỏi các đồng chí Việt Cộng phải như đồng chí của mình v.v... Lưu Thiếu Kỳ: "Nếu cần thiết cho phép quân đội Việt Minh sống trên lãnh thổ

của Trung Quốc, để tránh các vấn đề điện báo", như ngày 01 tháng 1 năm 1950, lần thứ 5. [14]

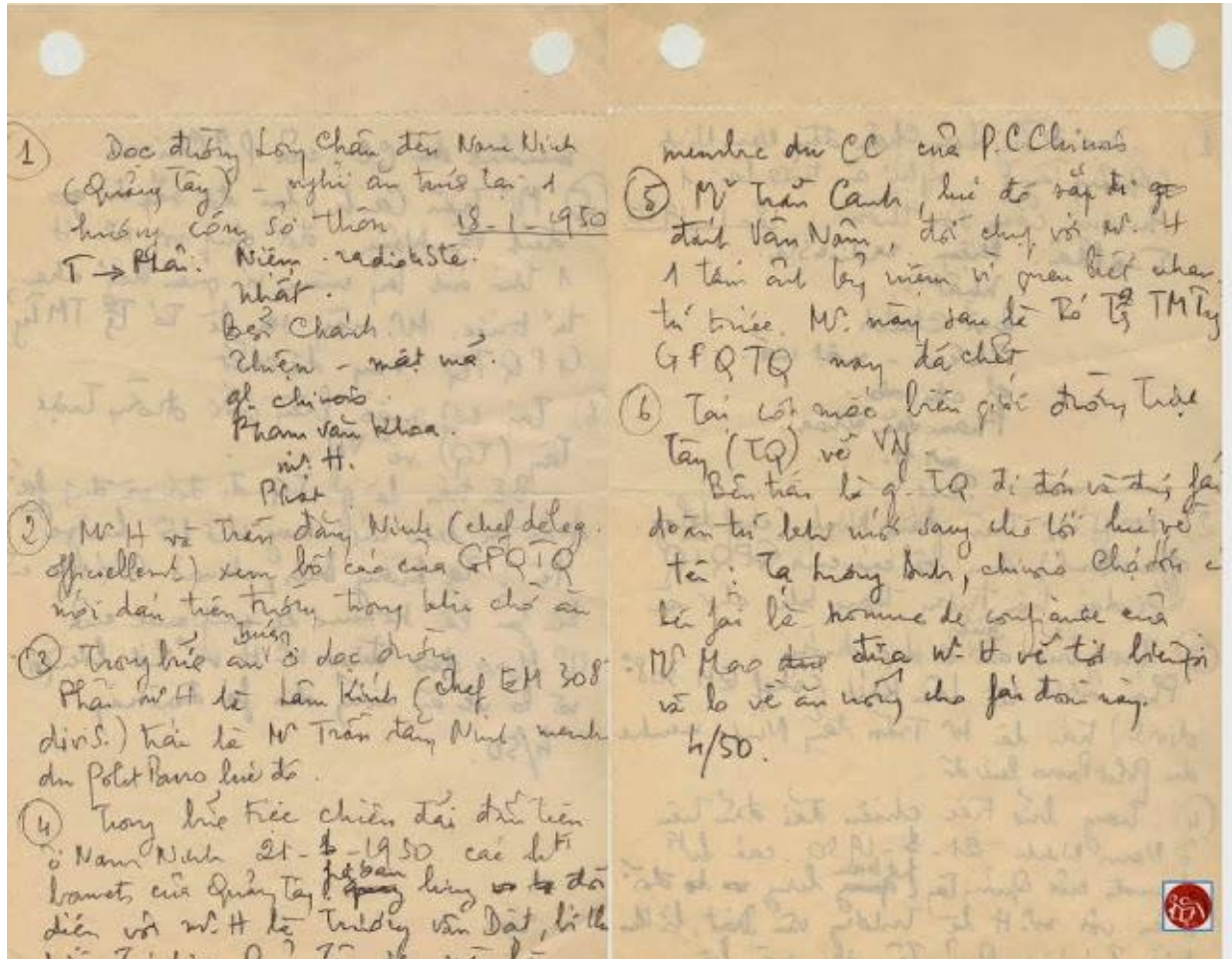
Ngày 2 tháng giêng, Lưu Thiếu Kỳ, Lâm Bưu, đã gửi điện tín, nội dung vấn đề chuyến thăm Bắc Kinh của Hồ Chí Minh, được giữ bí mật, trung ương quyết định không công bố. Sau khi nhận được hướng dẫn của Mao Trạch Đông, Lưu Thiếu Kỳ, Lâm Bưu điện thông báo, sau đó, đoàn đại biểu Việt Cộng có thời gian ấn định nhanh nhất đến Bắc Kinh. Lâm Bưu lập thông báo điện tín ngày 02-6 tháng 1 năm 1950. [15] Lưu Thiếu Kỳ thay mặt Trung ương "hộ tống đoàn đại biểu Việt Cộng đến Bắc Kinh. Ông vẫn tin rằng hai bên sau liên hệ với nhau tốt đẹp, Hồ thay mặt cho Việt Minh không giải thích những gì họ cần hỗ trợ, do đó, Trung Quốc không thể cung cấp viện trợ cho Hồ, cũng không lời hứa hẹn đáp ứng. Lưu Thiếu Kỳ gửi thêm một Telegraph vào ngày 11 tháng 1 năm 1950: "Về vấn đề hỗ trợ nguồn cung cấp vũ khí cho Việt Nam đã quá tải. [16] Vì vậy, Hồ Chí Minh thay mặt cho Việt Minh không công khai đến Bắc Kinh. Do đó Lưu Thiếu Kỳ chưa biết thời gian nhất định tiếp đón Hồ Chí Minh đến Bắc Kinh.

Trường hợp Hồ Chí Minh đã thấy sự tích cực quan trọng chính sách chỉ đạo chiến tranh tại Việt Nam, các nhà lãnh đạo Trung Quốc nắm bắt cơ hội viện trợ cho Hồ Chí Minh là một quyết định của tình hình Đại hội nhân dân toàn quốc Trung Cộng, nó có liên quan trực tiếp đến hội nghị dù có gặp phải đảng tính không phù hợp nhu cầu của các lực lượng vũ trang đang thiếu vũ khí và cán bộ quân sự. Hồ Chí Minh thừa biết chỉ có Bắc Kinh chuẩn y giải pháp cấp bách nuôi Việt Minh, đưa con trung thành đã đẻ ra và nó phải sống làm nhiệm vụ cho Trung Cộng.

Ngày 15 tháng giêng, Ủy ban Trung ương đảng trưởng Hồ Chí Minh tuyên bố "Chính phủ nước Cộng hòa Dân chủ Việt Nam đã quyết định thiết lập quan hệ ngoại giao chính thức với Chính phủ nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa". Sau ba ngày Chu Ân Lai cho biết: "Trung Cộng và Việt Cộng thiết lập quan hệ ngoại giao bằng Telegraph" vào ngày 18 tháng 1 năm 1950. "Nhật báo nhân dân" phát hành ngày 19 tháng 1 năm 1950. Nội dung, "thắng lợi mới đấu tranh giải phóng dân tộc - những mong muốn của các thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Việt Nam". Tiếp theo một bài xã luận giải thích bản chất của thiết lập quan hệ ngoại giao và một cấu hình cao để đảm bảo ngoại giao". Bài xã luận loan tải "hai nước là tất cả thế giới tuyệt vời của phe hòa bình dân chủ", quan hệ ngoại giao "sẽ có thể đến lợi ích chung và nguyên nhân của hòa bình thế giới và dân chủ cho nhân dân hai nước đóng góp thuận lợi". "Chiến thắng mới của cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc-Về việc thành lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc và Việt Nam". Nhật báo nhân dân loan tải chế độ Hồ Chí Minh thiết lập quan hệ ngoại giao với Trung Quốc và chiến tranh là bước quyết định đầu tiên chống Pháp, Trung Quốc hỗ trợ tâm lý cho Việt Cộng đó là điều rất quan trọng. Một tờ báo "De Volkskrant" cánh tả tại Amsterdam loan tải ngày 18 tháng 1 gọi là "ngoại giao Ngày Chiến thắng", mà còn là một "ngày vui mừng quốc gia", bởi vì họ có sự hỗ trợ chính trị đáng kể vượt qua cửa Ngoại giao. [17]

Chuyến thăm Bắc Kinh của Hồ Chí Minh thúc đẩy các nhà lãnh đạo Trung Quốc lấy quyết định

cho cuộc chiến Việt Nam chống Pháp, theo bước ngoặt quan trọng cướp chính quyền, khi các cuộc đàm phán của Mao Trạch Đông tại Moscow trùng hợp mối quan hệ với Stalin mỗi ngày càng hài hòa. Hồ Chí Minh từ rừng già không ai biết, khi ấy ở thời điểm này Mao Trạch Đông đang đàm phán với Stalin tại Moscow, trong hiệp ước của liên minh Liên Xô có nhiều quy định cụ thể. Thậm chí Mao còn thay mặt La Quý Ba đánh đi bản tin cho phép Hồ bắt tay từ khu rừng nhiệt đới biên giới Việt Nam-Trung Quốc di chuyển đến Moscow.

Tài liệu tháng 4 năm 1950 của Hoa Nam, ghi chú trên những mẫu giấy đặc biệt, sau 65 năm vẫn còn nguyên (1950-2015). Dấu chân của Hồ Tập Chương vẫn còn đậm nét, dù bị mặt đến đâu cũng còn đọng lại dấu vết của một người Hán. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Ngày 25 tháng giêng, Hồ Chí Minh đến Vũ Hán, lúc đó, Lưu Thiếu Kỳ đã nhận được điện tín Trung ương Cục lãnh đạo, cho biết chuyến thăm này rất quan trọng đã được trao cho Việt Cộng một "trách nhiệm" sự sắp xếp tối mật cho phép hóa rỗng cho Hồ Chí Minh tại Việt Nam. Hồ là một vấn đề nghiêm trọng đối với Stalin không qua mặt, dù sao đây là mối quan hệ giữa hai nước, Hồ Chí Minh không thể giữ được bản chất thật hay vị trí xuất phát từ nguồn cách mạng Trung Cộng. Hồ không thể tránh đôi mắt KGB bởi đã khám phá những phi chính từ khi ông xuất hiện, nhưng vấn đề là các nhà lãnh đạo Trung Quốc phải đối mặt và trong mọi trường hợp làm thế nào để nhận được Hồ Chí Minh đứng đầu nhà nước Việt Nam đến thăm Trung Quốc, chính Hồ Chí

Minh phải ý thức và cảm giác được Mao Trạch Đông nhiệt tình cho sự thành hình một tên "nộm" trên chính trường Cộng sản. Lưu Thiếu Kỳ thay mặt Trung ương Cục lãnh đạo ngay lập tức chỉ thị không thể để mở vấn đề hủ mắm Hồ thối xì ra tại Moscow, sắp xếp lại tinh vi hơn Hồ chỉ đại diện đảng địa phương mới được tiếp đón bí mật, ăn ở khách sạn. Sau khi, hộ tống Hồ cẩn thận đến Trung Quốc, ngày hôm sau, Lưu Thiếu Kỳ gặp Mao báo cáo. "Hồ Chí Minh thân chinh đã về Bắc Kinh", lộ trình Hồ đã bí mật đi qua đến Vũ Hán, sau đó đến Bắc Kinh cho Mao không thể nghĩ rằng Bắc Kinh sẽ chào đón Hồ như các nguyên thủ quốc gia, dù công khai chào đón vị trí của Hồ vẫn phải còn xét lại chứ không phải một "đồng chí và anh em", nếu cần công khai để người khác chú ý, nếu Mao muốn tổ chức một buổi lễ quy mô giới thiệu Hồ với cương vị Quốc trưởng Việt Nam điều này chưa đến lúc.

Ngày sinh nhật hằng năm của Hồ Chí Minh tổ chức trên đất Trung Quốc, tại sao không ở Việt Nam, chứng tỏ ông chưa bao giờ sinh tại Nghệ An, một chuyện lạ không ai biết, Hồ không có giấy chứng minh khai sinh. Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Mao Trạch Đông thể hiện sự nhiệt tình. Ông yêu cầu Lưu Thiếu Kỳ, Chu Đức, Lý Tiên Niệm, Quách Minh (Guo Ming), La Phương Minh (Luofang Ming), Lý Bạch Nhân (Li Bai Yan) khôi phục công tác cho Hồ với vị trí Cộng sản Đông Dương. Hồ nhận được điện tín cho biết "sẽ đến Moscow tạm trú tại khách sạn gần nhà ga để đáp ứng đi lại". Về vấn đề hỗ trợ khác "nếu có thể nên được sự đồng ý của Mao". Hồ Chí Minh có thể chờ đợi và hy vọng rằng Chu Ân Lai trở về Bắc Kinh để gặp gỡ (tức là tổ chức Hội nghị thượng đỉnh). Hồ cũng muốn bày tỏ sự lưu trú của ông ở Bắc Kinh, tuy nhiên những ngày tháng hoạt động ở Việt Nam, ông đã đem đến nhiều thành kiến trong lãnh đạo Bắc Kinh, cho nên sự ân cần và quan tâm chưa đủ cương vị lãnh đạo vô sản. Sau đó, Mao đã gửi một bức điện tín có nội dung "Việt Nam trung lập nhưng không vì ĐCSVN", bởi sau chiến tranh không có chính sách tập hợp lực lượng do đó có nhiều người ra khỏi ĐCSVN, dường như không có gì sai về nguyên tắc. Theo giải thích của Mao dường như muốn cung cấp thêm

tính hợp pháp chính sách chiến tranh Việt Nam.

Ngày 28, Lưu Thiểu Kỳ gửi bức điện chuyển đến Hồ Chí Minh, cho biết Mao Trạch Đông, Stalin và Chu Ân Lai bí mật có ý định cho phép Hồ đến thăm Moscow. Hồ có thể học được lèo lái chính trị từ Mao Trạch Đông và Lưu Thiểu Kỳ mới có khả năng đi đến trung tâm của cách mạng thế giới, để đạt được "đỉnh cao" mà không mất lòng Stalin, Moscow là nơi đạt được nhiều "hội nghị thượng đỉnh".

Ở trong Hồ Chí Minh nổi bật nhất giàu trí tưởng tượng, không hình dung được quy định trò chơi Cộng sản Quốc tế, và thậm chí không hoàn toàn hiểu Cộng sản cho chu đáo, bởi ông thích cầm đuôi cây lao phóng về phía trước, không sẵn sàng để hiểu nhiều về những quyền bính Cộng sản. Trong thực tế, các quy tắc quốc gia về hành vi ngoại giao, tiến thoái lưỡng nan vai trò này do vấn đề Hồ Chí Minh đã quyết định đi đến nơi không cần kèn trống, sau đạt được kèn trống đến sau, cho nên ông chỉ có thể viếng thăm bí mật Bắc Kinh và Moscow, không có khả năng bí mật lọt vào vòng tổ chức "hội nghị thượng đỉnh Moscow". Trong bất kỳ trường hợp nào, ít nhất Stalin phải biết "hội nghị thượng đỉnh" là cố định trong quá trình ngoại giao không thể thay đổi.

Ngày 30 tháng giêng, Hồ Chí Minh đến Bắc Kinh. Mao Trạch Đông và Lưu Thiểu Kỳ không muốn để lộ Hồ tại nhà ga xe lửa Bắc Kinh, tuy vậy Hồ cũng được Bắc Kinh thực hiện cuộc chào đón nồng nhiệt theo yêu cầu của Hồ Chí Minh. Dương Thượng Côn tiếp Hồ tại nhà ga để đáp ứng giữ bí mật. Vào buổi tối, Lưu Thiểu Kỳ mở ra một bữa tiệc, mời Hồ Chí Minh và sau đó tổ chức cuộc đàm phán trong bầu không khí sắp xếp chính trị trên bàn "Hội nghị thượng đỉnh Moscow". Theo trí tưởng tượng của Hồ Chí Minh, thậm chí ông đề xuất đến Moscow bằng phi cơ, trong khi đó Mao Trạch Đông di chuyển bằng tàu Hỏa đến Mãn Châu mới được di chuyển bằng phi cơ đến Moscow. Lưu Thiểu Kỳ liền bày tỏ nghĩa vụ Trung Quốc dựa trên chủ nghĩa quốc tế vô sản, trái lại Hồ Chí Minh sẵn sàng cung cấp hầu hết các yêu cầu hỗ trợ liên quan đến chuyến đi Moscow. Lưu Thiểu Kỳ nói với Hồ Chí Minh "Tình hình quốc tế rất thuận lợi cho Việt Cộng, Trung Cộng sẽ nhận ra cách tiếp cận cụ thể đất nước của mình và nội dung của các hỗ trợ được xác định là tương đương với ý của đồng chí Mao Trạch Đông". Sau khi tham khảo ý kiến, Lưu Thiểu Kỳ nói về những tác động viện trợ và mối quan hệ Trung-Pháp-Việt Minh theo ngôn ngữ "biểu minh đàm thoại". Trung Quốc mong muốn thiết lập quan hệ ngoại giao trước với Pháp, Hồ không nhận ra, tin rằng sẽ có viện trợ của Pháp để có phương tiện chống Nhật Bản.

Trung Quốc mới có một tác động đáng kể về mặt viện trợ cho Việt Minh. Thực tế là các nước Cộng hòa Dân chủ có thiết lập quan hệ ngoại giao giữa Trung Quốc, Việt Minh có ảnh hưởng đến thái độ của Trung Cộng, đó là một lý do quan trọng mà nước Pháp đã không tìm cách thiết lập mối quan hệ với Trung Quốc, cũng không muốn "Cấy mô hình Trung Quốc vào Đông Dương. (Quân sự cố vấn Trung Quốc và cuộc chiến tranh đầu tiên Việt Nam, 1950-1954". [18] Trong quá khứ Việt Cộng đã giải thích có những cuộc đàm phán tham gia vào khung "trung lập". Lưu Thiểu

Kỳ cho biết đó không phải là sai nguyên tắc, điều đó không ảnh hưởng đến mối quan hệ giữa hai bên có phù hợp hay không và tầm cỡ đó do Mao Trạch Đông quyết định. Vì vậy, cho đến nay họ coi nhau "tình đồng chí và tình anh em".

Lưu Thiếu Kỳ nhất thiết phải gây ấn tượng cho Hồ Chí Minh. Sau cuộc họp, Lưu nói với Mao Trạch Đông gửi điện tín cho Hồ Chí Minh nội dung "sáu mươi năm, trông rất mỏng" như "đãn thượng kiện khang", có ý trách Hồ đã 60 tuổi mà không biết chuyện đời, đặc biệt là đoàn tùy tùng gồm 17 đảng viên đi bộ chân trần theo Hồ đến Bắc Kinh. Minh Hồ Chí Minh vẫn tự hào, ông đã để lại vai trò kháng chiến tại Việt Nam để rồi đi vòng đến Moscow thật là dài! Theo lời đánh hơi của Hồ có ý định bỏ cuộc hành trình Moscow. Mao Trạch Đông cho biết Hồ muốn diện kiến trực tiếp Stalin, vì lý do đó ông chờ đợi một tháng cũng coi là Hồ "không thể" hơn được. Ngay lập tức Hồ hỏi Lưu Thiếu Kỳ: Mao Trạch Đông có mời Hồ đến thăm Moscow không? Chuyến thăm của Hồ Chí Minh đến Moscow, Mao Trạch Đông đã có ý bỏ rơi Hồ. Hồ tự tưởng tượng ra một câu chuyện cho Lưu Thiếu Kỳ biết, đã nhận được một bức điện của Stalin sau khi gọi điện thoại, Stalin hoan nghênh, nhưng tôi hy vọng Liên Xô công khai thừa nhận. Mao Trạch Đông nói, "Tôi hy vọng rằng một chuyến thăm bí mật của Hồ thành công". Trái lại Joseph Stalin cho rằng tất cả do Mao Trạch Đông sắp xếp và thuyết phục để đồng ý tiếp nhận Hồ Chí Minh. Bây giờ con đường Hồ Chí Minh đi đến Moscow vẫn còn quá xa, tuy nhiên Hồ sẵn sàng trả giá để đến Moscow.

Ngày 03 tháng 2, Lưu Thiếu Kỳ đã nhận được một bức điện và sau đó thương lượng với Hồ Chí Minh, để lấy quyết định đi đến Moscow. Ngay lập tức Trung Cộng thảo luận ngoại giao với Liên Xô, được biết Hồ di chuyển bằng tàu hỏa. Sau đó, Mao Trạch Đông và Chu Ân Lai đã gửi một bức thư điện tín chúc mừng từ Moscow. Hồ Chí Minh chưa đi đến nơi mà đã tự cho rằng "Liên Xô đã cam kết công nhận Việt Nam".

Trung Quốc thay mặt cho tất cả các nước thuộc Quốc tế vô sản Liên Xô xin công nhận và thiết lập quan hệ ngoại giao cùng lúc chuyển tải được các yêu cầu của Hồ Chí Minh, theo dự phóng ít nhất vài nước đề nghị chấp nhận Hồ lãnh tụ Đông Dương. Trung Quốc còn mở ra những cuộc đàm phán song phương với Liên Xô tại thời điểm thành lập các liên minh Quốc tế vô sản, hy vọng Bắc Việt Nam thuộc trong khối Xô Viết. Hồ Chí Minh đến Moscow nỗ lực vận động cơ chế Cộng sản Quốc tế nhưng không thành bởi chưa đủ uy tín trong khối Cộng sản.

Để kích hoạt một chuyến đi suôn sẻ cho Hồ Chí Minh, Mao Trạch Đông ở Moscow, tiếp tục làm một số nỗ lực. Ngày 03 tháng 2, một lần nữa Hồ nói với Lưu Thiếu Kỳ về bức điện tín Stalin quyết định gửi một máy bay phản lực chở Hồ Chí Minh bay đến Moscow, các phi công bay tuyến đường Trung Quốc rất giàu kinh nghiệm, sau đó Hồ đi thăm Mễ Cao Dương (Mikoyan) thăm Tây Bách Pha (Xibaipo). Tất nhiên Lưu Thiếu Kỳ cũng nhận được từ các cơ quan thông báo của Vishinsky rằng chiếc máy bay đã hủy bỏ. Trong điện văn hướng dẫn Hồ Chí Minh có thể đến Mãn Châu và sau đó Liên Xô gửi tàu hỏa đến đón. Hồ Chí Minh lấy quyết định đêm hôm đó lên đường ngay

lập tức cùng đi có Tô Phương An (Su Fangan) tới Chita Irkutsk. Mao Trạch Đông và Lưu Thiểu Kỳ ở Moscow đề nghị liên hệ trực tiếp với Vischinski giải quyết ăn ở cho Hồ. Lưu Thiểu Kỳ cho biết "Trong chuyến thăm của Hồ Chí Minh đến Liên Xô chỉ qua Telegraph ngoài ra không có giá trị như một chính khách Cộng sản". Có nghĩa Stalin tiếp Hồ Chí Minh qua Telegraph! [19] "ngày 01 tháng 2 năm 1950 Mao Trạch Đông, Chu Ân Lai, Lưu Thiểu Kỳ chúc mừng Hồ Chí Minh". [20]

Tên gián điệp muôn mặt Hồ Chí Minh, đứng kênh kiệu trước học viên trường Nguyễn Ái Quốc năm 1963, một thách đố xem thường dân tộc Việt Nam "tao thế này chúng bay muốn gì". Nguồn: Tài liệu Huỳnh Tâm.

Ngày 06 tháng 2, Hồ Chí Minh đã đến Moscow, từ thời điểm này phía Liên Xô vẫn xem Hồ Chí Minh vắng mặt, Hồ Chí Minh không có cơ hội gặp Stalin để tiết lộ nguyện vọng nếu nói đến đàm phán Hồ còn đứng xa tít, chỉ còn một biểu tượng nhỏ, bởi vì Stalin đã giao nhiệm vụ cho Trung Cộng chống Pháp tại Việt Nam, Mao Trạch Đông đã quyết định đảm nhận trách nhiệm này. Trong khi ấy Hồ Chí Minh đến Moscow vì mục đích để được công nhận và hỗ trợ của Liên Xô. Trước khi Hồ Chí Minh đến Moscow, Stalin đã nói với Mao Trạch Đông những nhiệm vụ hỗ trợ cho Việt Cộng trên thế liên hiệp Trung Quốc-Liên Xô sẽ cung cấp vũ khí quân dụng và kinh tế. Mao Trạch Đông đáp: "Đúng vậy nhóm tư vấn chiến tranh đã đến Việt Nam và đã vào cuộc tham gia tích cực". Mao Trạch Đông trình cuốn sách "Cổ vấn quân sự Trung Quốc Tập đoàn Việt Nam chiến tranh chống Pháp và ký lưu niệm". Hồ Chí Minh có một cuộc gặp gỡ sơ giao với người đại diện Stalin trong 10 phút đồng hồ. Hồ Chí Minh thể hiện rất tốt vai trò của mình qua một ý nghĩa chắc

chấn hy vọng sẽ có mối quan hệ gần gũi hơn với Stalin [21].

Ngày 16 tháng 2, Stalin mở bữa tiệc chiêu đãi phái đoàn Trung Quốc, lúc này Hồ Chí Minh đã có cơ hội để tham dự bữa tiệc. Hồ Chí Minh đánh giá cao Stalin rất khôn ngoan, những người khác vẫn chưa nói ra. Ngũ Tự Quyền (Wu Xiuquan) (Bộ Trưởng Ngoại giao Trung Cộng công tác tại Moscow trong tám (8) năm, ông đã có nhiều kinh nghiệm ngoại giao với Liên Xô). Trên thực tế, điều này Hồ Chí Minh vẫn còn bí mật, mặc dù chế độ của ông đã được Trung Quốc và Liên Xô công nhận là chính quyền Việt Nam hợp pháp. [22]

Mao Trạch Đông trở về Bắc Kinh ngay sau khi nhận được điện tín của La Quý Ba gửi về từ mặt trận Bắc Việt Nam, ông đề nghị khởi động một chiến dịch biên giới Trung-Việt, Cao Bằng, Lào Cai và những khu vực khác, mở giao thông biên giới. La Quý Ba cũng cần Bắc Kinh cung cấp 15.000 vũ khí cho Việt Cộng, và gửi một nhóm từ các cán bộ cấp tiểu đoàn đến quân đoàn và một cố vấn quân sự cho các Quân đoàn. Các nhà lãnh đạo Trung Quốc đã tổ chức một cuộc họp ngay sau khi nhận được bức điện tín, thảo luận về các vấn đề chiến tranh Việt Nam. Cuộc họp chủ yếu xác định biên giới Việt Nam theo luật chiến tranh và chính sách, bằng cách cung cấp viện trợ quân sự và nhóm cố vấn quân sự đã gửi đi giúp Việt Cộng đánh bại quân Pháp, từ đó hình thành những cuộc chiến tranh và chính sách cho Việt Minh. [23]

Từ tháng 4 đến tháng 9, Trung Cộng thực hiện cuộc chiến biên giới, ngay lập tức cung cấp cho Việt Cộng 15.700 loạt vũ khí, hơn 500 loại pháo và phóng tên lửa, cũng như một số lượng lớn đạn dược, lương thực, thuốc men và thiết bị thông tin liên lạc v.v...cùng một số lượng lớn binh sĩ Trung Quốc vào khu vực biên giới Việt Nam để huấn luyện quân sự và trao vũ khí, trang thiết bị. Lịch sử Trung Quốc viết rất rõ, Nhóm Tư vấn Trung Quốc thực hiện "cuộc chiến tranh quân sự Việt Nam chống Pháp". [24]

Đồng thời, các quyết định của Hội nghị của Ủy ban Quân sự Trung ương, Vi Quốc Thanh (Wei Guoqing) được bổ nhiệm đứng đầu của tập đoàn tư vấn, và bắt đầu triển khai cán bộ quân sự từ khu vực quân sự. Ngày 17 tháng 4, Ủy ban Quân sự Trung ương cấp cho mỗi quân đoàn một khu vực triển khai cán bộ thành lập nhóm tư vấn. Sự hình thành các hệ thống chiến tranh của Trung Cộng trên đất nước Việt Nam, các quan chức cấp cao của quân đoàn đã được huy động tổng số 281 người.

17/05/2015

Huỳnh Tâm (huynh-tam.blogspot.ca)

Tham khảo:

- [1] Li Jiazhong biên soạn, World Nhà xuất bản Tri thức, 2003 edition, p. 24.
- [2] Kuo Ming-biên tập viên "bốn năm phát triển quan hệ Trung-Việt", Nhà xuất bản nhân dân Quảng Tây, ấn bản năm 1992, p. 14. Sau đó đổi tên thành Đảng Việt Minh cho ngắn.
- [3] Xem Li Jiazhong Compile "Hồ Chí Minh cha đẻ của Việt Nam", trang 48.
- [4] Xem Kuo Ming-biên tập viên của "Sự phát triển của quan hệ Trung-Việt bốn năm", p 16; Quảng Tây Học viện Khoa học Xã hội Viện Indochina loạt "Trung-Việt Memorabilia quan hệ", tháng ba năm 1980 in, p 33.
- [5] Fanchun Heng: "Điện Biên Phủ: Lịch sử và ngày nay", Yang Baojun, trong trình soạn phía đông của "thay đổi trận Điện Biên Phủ và thế giới hội nghị Geneva", Hồng Kông Khoa học xã hội Nhà xuất bản Ltd. 2005 ấn bản, trang 51.
- [6] Kể từ khi các "tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, p 197-199,201. Phát triển về chất của mối quan hệ song phương đã xảy ra trong chuyến thăm Mao Trạch Đông đến Moscow.
- [7] "Cáp, Kovalev cho Stalin, Báo cáo về Thảo luận 22 Tháng năm ĐCSTQ CC Bộ Chính trị", 23 Tháng năm 1949, CWIHP, Số 16, p do đó 164.
- [8] "Cáp, Stalin đến Mao Trạch Đông (qua Kovalev)", ngày 26 tháng 5 năm 1949, CWIHP, Số 16, trang 166.
- [9] sau đây gọi là "Hội nghị Genève 1954"), các kiến thức Báo chí Thế giới, 2006, p. 260.
- [10] "Kể từ khi tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 228.
- [11] "tài liệu kể từ khi thành lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 229.
- [12] "tài liệu kể từ khi thành lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 231.
- [13] George C Herring, Americas Longest War: Hoa Kỳ và Việt Nam 1950-1975, Editon 2th (New York: McGraw Hill, 1986), p 10, cũng thấy "Báo cáo về Hồ Chí Minh kêu gọi Mỹ để hỗ trợ độc lập", 1946 May 27, "trên US Department of Defense báo cáo lần chiếm hồ sơ bí mật" (trên), phần xuất bản, 1973, p. 33.
- [14] "kể từ khi tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ," cuốn sách đầu tiên, p 70-711.
- [15] "kể từ khi tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 231.
- [16] "tài liệu kể từ khi thành lập của Lưu Thiếu Kỳ", cuốn sách đầu tiên, trên trang 315.
- [17] Guo Ming, Luofang Ming, Li Bai Yan loạt "quan hệ Việt Nam hiện đại chọn dữ liệu" (on), Shishi Press, 1986 edition, p. 10.
- [18] Tạp chí Lịch sử Quân sự, Vol 57, tháng 10 năm 1993, số 4, p 692. Hồ Chí Minh.
- [19] vào tháng Giêng năm 1950, cuốn sách đầu tiên "kể từ khi tài liệu sáng lập của Lưu Thiếu Kỳ",

trang 421-426.

[20] cuốn sách đầu tiên, Nhà xuất bản Văn học Trung ương, 1987, p.254.

[21] Lịch sử Đảng Cộng sản Trung Quốc Press, 2002, p 191.

[22] World Nhà xuất bản Tri thức, 1983 edition, p 13.

[23] Trương Nghiễm Hoa (Zhang Guanghua) "Trung Quốc Chiến tranh Việt Nam chống Pháp quyết định quan trọng bí lục", cuốn sách nhóm viết: "Trung Quốc Nhóm Cố vấn quân sự Việt Nam chiến tranh chống Pháp Record (kỷ niệm bên)," trang 28.

[24] Nhà xuất bản PLA 1990 ấn bản, trang 44.

